

aneb Se sádrou do baru Středa 7. března 2018 byla nejen předvečerem svátku žen, ale díky pánům z **Druhé trávy** i večerem

skvostných hudebních zážitků. V brněnském

Metro Music Baru

se rozdávaly pomyslné sklenice, vrchovatě naplněné skvělou hudbou.

Robert Křesťan a Druhá tráva

si hned úvodní dvojskladbou podmanili svoje věrné diváky.

Roberta nezastavila ani zlomenina nohy (zdravotní indispozici zvědavců v publiku popsal slovy

„*mám zlomené hlezno, sice nevím, co to je, ale je to zlomené*“

) od bravurního výkonu. Pokud něco vyvolalo jistý smutek fanoušků, pak to bylo omezení jeho pohybových kreací a to, že sedící Robert nebyl ze zadních řad i stojících diváků vidět celý.

Po úvodním bloku, v němž nechybělo i *Ještě jedno kafe...* přišla *Letní romance*. Ta je stále živým obrazem i holdem poetické kráse okamžiků a v nastávajícím předjaří jakoby evokovala přísliby budoucího času. Vynikla hlavně v prostředí Metro Music Baru, kde je síla zážitku umocněna kontaktním zvukem i blízkostí interpretů k divákům. To vše korunovala barevná hra světél a perfektní zvuk (díky, Chři!). I další skladby z posledních alb, tedy z

Dylanovek

i

Marcipánu z Toleda

získaly na naléhavosti v barovém útulnu. Hity poslední doby doplnila lehce nostalgická vzpomínka na dobu působení Roberta s Lubošem Malinou ve hvězdné sestavě brněnských Poutníků. Tou byla poetická

Víla

, která mnohým připomněla jistě plno vzpomínek. Večer plný pochvalného potlesku interpretům i během skladeb plynul dál v obrazech Robertovy textové imaginace i v brilantních melodických obrazech členů kapely i externích autorů. Spokojenost publika naplnily další skvělé kousky, jako dynamická

Řada snů

nebo z archivního boxu vylovená píseň

Prostři mi plátnem

..., která spolu s

Ukolébavkou pro mne

má přemýšlivou náladu chlapské poezie. Závěrem byla

Telegraph Road

s působivými instrumentálními sóly zejména obou Lubošů – Maliny i Novotného, které byly v klubovém prostředí Metro Music Baru obzvláště silným a zážitkem, plným emocí.

Bouřlivý potlesk často během koncertu sklízel kromě Roberta Křesťana zejména výkon Luboše Novotného na lap-steel a tradičně skvělé hudební šperky Luboše Maliny. Ale publikum mohlo svou přízní střídavě obdarovávat i další členy kapely, tedy Tomáše Lišku na basu a Martina Nováka na bicí. Všichni se blýskli svou instrumentální virtuozitou v přidavkovém kousku, instrumentálce *Nashville Skyline Rag*. Úplný závěr přidavků patřil písni *Ještě není tma*, ale stmívá se z alba

Dylanovky

, která v prostředí blízkého kontaktu diváků s interprety byla ještě silnějším zážitkem, než na „klasickém“ pódiu, zážitkem, který korunoval skvělý hudební večer.

Vzhledem k tomu, že se na scéně v domovském Brně (Ize-li to tak v případě Druhé trávy říci) poprvé divákům představila nová posila na postu kytaristy –

Radek Hlávka

– byla očividná jistá zvědavost, jak do sestavy zapadne. A očekávání bylo splněno, obměněné sestavě to hraje zase skvěle!

Další fotky jsou zde:

http://beda-vh.raice.idnes.cz/2018_03_07_Robert_Krestan_a_Druha_Trava_-_Brno%2C_Metro_Music_Bar/